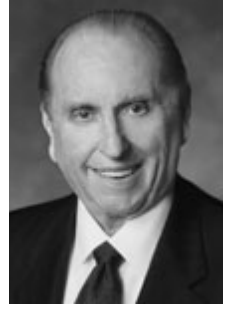

Başkan
Thomas S. Monson

Dur, Sakin Ol

Bir kaç yıl önce bir gün, ofisteki işlerimi hallettikten sonra, Salt Lake City'deki bir huzur evinde kalan yaşlı dul bir hanımı ziyaret etmek için içimde güçlü bir duygu hissettim. Arabamla hemen oraya gittim.

Odaya girdiğimde kimse yoktu. Bir görevliye onun nerede olduğunu sordum ve bir bekleme salonuna yönlendirildim. Orada, bu tatlı dul hanımı, ziyarete gelmiş kız kardeşi ve bir arkadaşı ile bir arada buldum. Hep beraber keyifli bir sohbet ettik.

Biz konuşurken, bir adam otomatik satış makinasından bir içecek almak için odanın kapısına kadar geldi. Bana şöyle bir baktı, "Aaa, sen Tom Monson'sın" dedi.

"Evet" diye yanıtladım. "Sen de Hemingway'lere benziyorsun" dedim.

Yıllar önce gözetmen olduğumda benim danışmanım olarak görev yapmış olan, Gene diye çağırdığım Alfred Eugene Hemingway'in oğlu Stephan Hemingway olduğunu doğruladı. Stephen bana babasının da burada kaldığını ve ölüm döşeğinde olduğunu söyledi. Gene benim adımı söyleyip duruyormuş; bu yüzden ailesi benimle irtibata geçmek istemiş ama telefon numaramı bulamamışlar.

Hemen müsaade istedim ve Stephen ile beraber eski danışmanımın, diğer çocuklarının da beraber toplanmış oldukları odaya çıktım. Onun eşi yıllar önce vefat etmişti. Aile üyeleri, benim Stephen ile bekleme salonunda karşılaşmamı, ölmeden önce babalarını görüp

onun çağrısına yanıt verebilmem için duydukları bu büyük arzunun gerçekleşmesini Cennetteki Babamız'dan bir cevap olarak gördüler. Aynı zamanda şunu anladım ki ben ziyaretimi yaparken tam o zaman Stephen odaya girmiş olmasaydı, Gene'nin o tesiste olduğunu bile bilmeyecektim.

Ona bir kutsama verdik. Huzur dolu bir ruh ortama hakimdi. Çok güzel bir ziyarette bulunduk; sonra oradan ayrıldım.

Ertesi sabah gelen bir telefonda öğrendim ki Gene Hemingway -oğlu ile benim ona verdiğimiz kutsamanın ardından sadece 20 dakika sonra- hayata gözlerini yummuştu.

Cennetteki Baba'ya, beni o huzur evine ziyarete gitmem için harekete geçiren ve sevgili arkadaşım Alfred Eugene Hemingway'e yönlendiren, O'nun yol gösteren etkisi için sessiz bir dua ile teşekkürlerimi ifade ettim.

Gene Hemingway'in o akşamki düşüncelerinin -Ruh'u hissettiğimizde, alçak gönüllükle dua ettiğimizde ve bir rahiplik kutsamasını telaffuz ettiğimizde- "Efendimiz, Fırtına Şiddetlendi" ilahisinde bahsedilen sözleri anımsattığını düşünüyorum:

Dur, ey kutsal Kurtarıcı!

Beni daha fazla yalnız bırakma,

Ve ben o bereketli limana sevinçle ulaşacağım

Ve mutlu kıyıda dinleneceğim.

Bu ilahiyi hala çok seviyorum ve ilahinin verdiği teselliye ilişkin tanıklığı sunarım ki:

İster fırtınalı denizin gazabı

Ya da kötü ruhların veya insanların ya da neyin gazabı olursa olsun,

Hiçbir su yutamaz uzandığı yerden bu gemiyi

Okyanusların, yeryüzünün ve gökyüzünün Efendisi.

Onların hepsi nazik bir şekilde senin şu isteğine boyun eğecekler:

Dur, sakın ol.¹

Gözyaşlarının ve sıkıntılarının arasında, korkuların ve acıların arasında, sevdiklerimizi kaybederken duymuş olduğumuz kederin ve yalnızlığın arasında, sonsuz bir hayatın garantisi vardır. Rabbimiz ve Kurtarıcımız bunun doğru olduğuna dair yaşayan şahittir.² O'nun kutsal yazıdaki şu sözleri yeterlidir: "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim" (Mezmurlar 46:10). Ben bu gerçeğe tanıklık ederim.

KAYNAKLAR

1. "Efendimiz, Fırtına Şiddetlendi," *İlahiler*, no: 105.

2. Bkz. Richard L. Evans, "So Let Us Live to Live Forever," *New Era*, Temmuz 1971, 18.

BU MESAJI ÖĞRETMEK İÇİN FİKİRLER

Bu mesaj, sevdiği birisini kaybedenleri ya da bir sıkıntıyla mücadele edenleri rahatlatılabilir. Başkan Monson'ın mesajına ek olarak, öğrettiğiniz kişinin ihtiyaçlarını dikkate alarak, aşağıdaki kutsal yazılardan birini paylaşmayı göz önünde bulundurun. Eyüp 19:25–26; 1. Korintliler 15:19–22; Mosiya 24:13–15; Öğreti ve Antlaşmalar 122:7–9. Eğer Kutsal Ruh'un sizi teşvik ettiğini hissederseniz, Kurtarıcı'nın sıkıntılarınızda size vermiş olduğu huzura ilişkin tanıklığınızı paylaşabilirsiniz.

GENÇLİK

Lütfen Yüreğimi İyileştir

Anlatan Kelsey LeDoux

Erkek kardeşimin ölüm yıldönümünde, vefat ettiğinden bu yana geçen hayatımı derinlemesine düşündüm. Sadece hissettiğim o çok büyük acıyı değil, aynı zamanda Tanrı'nın bana verdiği nimetleri de hatırladım.

İnsanların nasıl sevdikleri birinin ölümünün nimetler getirebileceğini söyleyebildiğini hiç anlayamamıştım. Beni çok derinden yaralayan bir şeyin bana nasıl sevinç ve minnettarlık hissettirebileceğini anlayamamıştım. Ancak bir gece bakış açım tamamıyla değişti.

Bir gece daha önce hiç olmadığı kadar üzgün bir şekilde uyandım. Çektiğim acılar beni boğuyordu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve Cennetteki Babam'a ağlayarak dua ettim. Bütün hayatım boyunca bana Kefaret ve İsa Mesih'in mucizevi iyileştirme gücü öğretilmişti. Şimdi ise inancım sınanıyordu. Gerçekten inanıyor muydum? Cennetteki Babam'a ne olur kalbimi iyileştir diye yalvardım. Bu acı tek başıma altından kalkabileceğimden çok daha fazlaydı.

Bunun üzerine bütün vücudumu bir huzur, rahatlık ve mutluluk hissi kapladı. Sanki Tanrı beni kollarıyla sarmıştı ve beni bu hissettiğim yoğun acıdan koruyordu. Halen kardeşimi özlüyordum, fakat her şeye farklı gözlerle bakabiliyordum. Bu deneyimden öğreneceğim çok şey vardı.

Biliyorum ki Rab'bin sevgisi ve huzuru her zaman vardır. Sadece elimizi uzatmamız gerekmektedir.

ÇOCUKLAR

Sakin Olmayı Seçin

Başkan Monson durgun ve saygılı olduğumuzda huzur hisseceğimizi ve Cennetteki Babamız'a olan tanıklığımızın daha da güçleneceğini söyler. Ve Kutsal Ruh bizi başkalarına yardımcı olabilmemiz için daha iyi bir şekilde yönlendirebilir.

Anne ve babanızla beraber sakın olabilmenin yollarından birini yazın ya da tartışın. Ve sonra bu hafta bunu denemek için zaman ayırın. Bunu yaptıktan sonra günlüğünüze bu konu ile ilgili hislerinizi ve izlenimlerinizi yazabilirsiniz.

Telif Hakkı © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Her hakkı saklıdır. Almanya'da basılmıştır. İngilizce onayı: 6/12. Tercüme onayı: 6/12. *First Presidency Message, March 2013* sayısının tercümesidir. Turkish. 10663 186

İman, Aile, Yardım

Aktifleştirme

Bu materyali dua ederek inceleyin ve uygun olduğu takdirde ziyaret ettiğiniz kız kardeşler ile paylaşın. Kız kardeşlerinizi güçlendirmenize ve Yardımlaşma Cemiyeti'ni hayatımızın aktif bir parçası olmasına yardımcı olması için aşağıdaki soruları kullanın. Daha çok bilgi almak için, reliefsociety.lds.org'a gidin.

Peygamberimiz, Başkan Thomas S. Monson bizi şuna teşvik etmiştir: “Yardımaımıza ihtiyacı olanlara ulaşın ve onları daha yüce ve daha güzel bir yola çekin. . . Bu iş Rab'bin işidir ve biz Rab'bin işini yaptığımızda, . . . O'nun yardımını alma hakkına sahip oluruz.”¹

Yıllar önce LaVene Call ve onun ziyaretçi öğretmen yoldaşı, az aktif olan bir kız kardeşi ziyaret ettiler. Kapıyı çaldılar ve bornozlu bir genç anne ile karşılaştılar. Hasta görünüyordu fakat daha sonra anladılar ki onun problemi alkoldü. Ziyaretçi öğretmenler oturdular ve zor günler geçiren bu genç anne ile konuştular.

Oradan ayrıldıktan sonra, “O Tanrı'nın bir çocuğu. Bizim ona yardım etme sorumluluğumuz var” dediler. Bu nedenle sık sık ziyarete geldiler. Her seferinde iyiye giden bir değişiklik olduğunu görebiliyor ve hissedebiliyorlardı. Bu kız kardeşten Yardımlaşma Cemiyeti'ne katılmasını istediler. İsteksiz olmasına karşın sonunda Yardımlaşma Cemiyetine düzenli olarak katıldı. Cesaretlendirildikten sonra o ve eşi, kızları ile kiliseye gelmeye başladılar. Eşi Kutsal Ruh'u hissetti. “Gözetmen ne tavsiye ederse

onu yapacağım” dedi. Onlar şu anda Kilise'de aktifler ve tapınakta mühürlendiler.²

Kutsal Yazılar

3. Nefi 18:32; Öğreti ve Antlaşmalar 84:106; 138:56

Kendi Tarihimizden

Doğru yoldan çıkmış olanları İsa Mesih'in sevindirici haberine geri getirmeye yardım etmek her zaman bir Son Zaman Azizi ve Yardımlaşma Cemiyeti üyesi olmanın bir parçası olmuştur. Başkan Brigham Young (1801–1877), “Birbirimize merhamet edelim . . . ve görebilenler körlere kendi yollarını görebinceye kadar rehberlik etsinler” demiştir.³

Yardımlaşma Cemiyeti ikinci genel başkanı olan Eliza R. Snow, Ogden-Utah-ABD'deki kız kardeşlerin çabaları sayesinde birbirlerini güçlendirdiklerini minnettarlıkla belirtmiştir. “Ben çok büyük yardımların [hizmet olarak] bağışlandığının bilincindeyim ve bunlar asla kitaplara [rekor kitaplarına] yazılmaz,” demiştir. Kız kardeşlerin elleri, kalpleri katlaşmaya başlayanlara doğru uzandığında, onların yaptıkları

işlerin ilahi kayıtlarda tutulduğunun farkında olarak şunu demiştir: “Başkan Joseph Smith bu cemiyetin canları kurtarmak için kurulduğunu söylemiştir. . . . Başka bir kitap sizin inancınız, nezaketiniz, iyi işleriniz ve sözleriniz için tutulmaktadır. . . . Hiç bir şey kaybolmaz.”⁴

KAYNAKLAR

1. Thomas S. Monson, “The Sacred Call of Service,” *Liahona*, Mayıs 2005, 55, 56.
2. LaVene Call'un kızından Yardımlaşma Cemiyeti genel başkanlığına bir mektup.
3. Brigham Young, *Daughters in My Kingdom*, 107. *The History and Work of Relief Society* (2011), 107.
4. Eliza R. Snow, *Daughters in My Kingdom*, 83.

Ben Ne Yapabilirim?

1. Az aktif bir kız kardeşe benimle Yardımlaşma Cemiyeti toplantısına katılmasını sormak için kendime güveniyor muyum?
2. Göz kulak olduğum kız kardeşler bana sevindirici haber ile ilgili sorular sorarken kendilerini rahat hissediyorlar mı?

Telif Hakkı © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Her hakkı saklıdır. Almanya'da basılmıştır. İngilizce onayı: 6/12. Tercüme onayı: 6/12. *Visiting Teaching Message, March 2013* sayısının tercümesidir. Turkish. 10663 186